

DĚLNICKÉ LISTY

Noviny Dělnické strany sociální spravedlnosti (DSSS) / WWW.DSSS.CZ

ročník XI. / číslo 38 / leden – březen 2013 / zdarma

Vykradený stát a nezaměstnanost

Je nutné si již plně uvědomit, že vše se v této republice odehrává podle něčího scénáře, organizovaně, plánovitě a nikoliv nahodile. Jsou-li napsány zákony špatně, má to svůj cíl, rozhodne-li prezident o amnestii, i to má svoje důvody, zvyšují-li se nepřímé daně proti přímým, je to důsledek dlouhodobého plánu upevnit tvrdé jádro kapitalismu na věčné časy. Bohužel, nejsme schopni tyto události a skutečnosti zatím ovlivnit, můžeme ale nesouhlasit.

Rád bych i v našich řadách chtěl otevřít oči i posledním snilkům, že čelní představitelé vlády a na ně napažené skupiny podnikatelů by to kdy s podřízeným pracujícím lidem mysleli dobře. Zapomeňme na Batu a jeho socializovanou spolupráci s dělníky a zaměstnanci. Dnes je opak pravdou. Cílem současné vlády, poslanců a velkých majitelů firem je nastolit režim pracovních, trestních, občanských a morálně-společenských zákonů, které dlouhodobě budou zvýhodňovat jedince před masou pracujících a dlouhodobě budou pro stát nevýhodné. A tak nás v horizontu mnoha let čeká pouze bída, ponižování, nezaměstnanost, exekuce a narůstající společenský chaos. Pokud se do vlády a parlamentu v příštích volbách nedostanou lidé, pro které sliby znamenají závazek a vyřčené slovo

zákon, jsme ztraceni.

V Islandu po novodobé revoluci dnes řeší již soudně odpovědnost vedoucích činitelů vlády včetně pana premiéra Haardema. Islandané zjišťují, že vláda jim vládla ve jménu bank a finančních skupin, že pro blaho národa nezamýšleli udělat vůbec nic, pouze lid vysávali jak žába na prameni a zkoušeli, co vydrží. Jen jsem zvědav, jak dlouho bude trvat národu českému, aby si uvědomil, že huře se může být vždy, ale lépe určitě hned. Chce to jen odvahy a osobní odpovědnost. Třeba v příštích volbách volit Dělnickou stranou sociální spravedlnosti (DSSS). Jsem přesvědčen, že my je nezklameme.

Ale vrátme se ke vykradenému státu a současné nezaměstnanosti. O tom, že náš stát je

prodán a vykraden do posledního zbytku, není třeba diskutovat. Pokud vím, z toho, co základního se dá ještě zpeněžit, zbylo jen letiště Václava Havla a budějovický Budvar. Zůstali jsme díky dvacetileté vládě nacionálních ignorantů a všehoschopných zločinných podnikatelů a politiků bez národního majetku a vlivu na něj. Jsme země bez země, jsme stát bez zásadní možnosti ovlivňování chodu státu. Jednají za nás monopoly, finanční skupiny, neschopní politici a schopní lobbyisté. Všichni myslí víceméně na sebe a podporu zahraničního kapitálu, v kterém si vaří svoji vlastní polévčičku.

Výroky pana Petra Kellnera, jednoho z nejbohatších Čechů, které nás měly povzbudit, že v Africe je huře, a že v Rusku je ještě větší korupce, mě neuklidnily. Ani on sám moc nevěří politické a hospodářské stabilitě české země, když svůj několikamilardový podíl v České spořitelně prodává Italům.

A teď, proč jsem tento článek psal – nezaměstnanost. Zaměstnanost v současném znění zákonných předpisů vytváří základy pro budování nezaměstnanosti. Kapitalismus jako stabilní systém je založen na co největší nezaměstnanosti, to totiž umožňuje zaměstnávat osoby za co nejmenší plat. A protože je propojen kapi-

Najdete na netu
Strategie DSSS
neprizpusobivi.dsss.cz
Dělnická mládež
delnickamladez.cz
DSSS Sever
radnice-litvinov.cz
Osobní stránky
tomasvandas.cz

Méně slov, více činů



Tento měsíc – 18. ledna – jsme si připomněli desáté výročí vzniku dělnické strany. Deset let usilovné práce, těžkých začátků, hledání vlastní cesty. Člověk se při této příležitosti neubrání určité nostalgii.

Nebylo tehdy vůbec jednoduché stavět na troskách republikánského hnutí novou politickou stranu, národně orientovanou, obzvláště v českých podmínkách tradiční rozhádanosti a nejednotnosti. I my jsme si vykoušeli různé koalice a spojení, abychom nakonec šli vlastní cestou, jež se ukázala být tou správnou. A zatímco ostatní typové podobné strany a hnutí postupně zanikaly, dělnická strana je tu stále a krok za krokem posiluje.

Ale nesmíme se jen ohlížet dozadu. Naopak. Před námi je velmi mnoho práce, abychom přesvědčili naše spoluobčany, že naše strana není taková, jak je prezentována v médiích, ale že jde o uskupení, které nabízí svůj program a vizí alternativu vůči stávajícímu režimu. Že je možné dosáhnout změny, že můžeme věřit sami v sebe, protože nikdo jiný za nás nic neudělá.

Není to jednoduchý úkol. Přál bych si proto, aby v roce 2013 bylo méně slov, ale o to více činů. Bušení do vypnuté hrudy vypadá sice navenek hezky, ale mnohem důležitější je takový postoj podpořit aktivismem, nápady a myšlenkami, což přinese další modernizaci naší strany a posílení národního hnutí. Pokud se toto zčásti podaří, bude to důvod ke spokojenosti.

TOMÁŠ VANDAS, předseda DSSS

talismus s vládní garniturou a pojat jako státní doktrína, zapomeňme na zvýšení základní mzdy a další výhody pro pracující. Osobní zisky politických představitelů totiž daleko převyšují zájem o pracovní podmínky a platy zaměstnanců, nejsou za ně odpovědní a jsou jim naprosto lhostejné. Zástupci zaměstnanců (ROH) jsou zkorumpovaní a naprosto neakční. Mimo jiné v EU máme jednu z nejnižších základních mezd stanovené zákonem, za námi je jen Estonsko, Lotyšsko, Litva, Rumunsko a Bulharsko.

(Pokračování na str. 3)



Deset let dělnické strany

Dělnické hnutí slaví 10 let od svého vzniku. Není mnoho politických stran na české politické scéně, které by se mohly pochlubit takovou nepřetržitou kontinuitou svého vývoje a činnosti. Nikdy jsme nedělali názorové přeměty ve jménu krátkodobého politického zisku. Jdeme stále stejnou cestou, kterou jsme si vytýčili na našem ustavujícím sjezdu před deseti lety.

Vybrali jsme si těžkou cestou – cestu národní a sociální. Tato cesta je vroubena překážkami, podél cesty nestojí bohatí sponzoři a spřízněné sdělovací prostředky. Naše cesta je vroubena prodejními soudci, angažovanými státní-

mi zástupci a protinárodními novináři.

Naši nepřátelé za těch deset let snad pochopili, že svými útoky naše členy nezastraší, ale ještě více je zatvrdí ve svém přesvědčení o nutnosti celospolečenských změn politickými prostředky. Nikomu nic nezapomeneme, každé mu vše jednou splatíme! Jsme na cestě vítězství, na pochodu vítězství! Čeká nás ale ještě dlouhá cesta, na které budou překážky, budeme čelit mnoha útokům. Ale nebojme se. Jestli budeme stále takoví, jako za uplynulých deset let, tak naši nepřátelé poznají, že na každou jejich jednu ránu, odpovíme dvěma!

Tak jako v předchozích letech, tak i v roce 2012 jsme vsadili na práci. Na práci tvořivou, důslednou a poctivou. Opět jsme dokázali, že Dělnická strana sociální spravedlnosti (DSSS) patří mezi politické strany, se kterými se musí počítat i v budoucnu. Nepřízeň sdělovacích prostředků jsme překonali sedmdesátí mýtníky při volební kampani před krajskými volbami. V sedmdesáti městech a městečkách slyšeli obyvatelé hlas národní a sociální opozice, a poznávali, že naše názory jsou prakticky totožné s těmi, které mají oni sami. Což se ukázalo v mnoha krajích, kde strana zaznamenala výsledky, ukazující nárůst voličské podpory v regionu.

(Pokračování na str. 2)



Prezident Klaus amnestoval vedení DSSS



Prezident Václav Klaus vyhlášením amnestie k 20. výročí vzniku České republiky amnestoval, podle čl. IV, bod b), podmíněně odsouzené vedení Dělnické strany sociální spravedlnosti (DSSS).

Vrcholní představitelé DSSS – předseda To-

máš Vandas, místopředsedové Jiří Štěpánek, Petr Kotáb a Martin Zbela – byli odsouzeni za své prvomájové projevy, které zaznamenali v Brně v roce 2009.

Předseda dělnické strany Tomáš Vandas byl za výrok o „ničivě imigrantské vlně tsunami“

a situaci na sídlišti Janov odsouzen ke 4 měsíci podmíněně s odkladem na 20 měsíců. Shodný trest dostal i místopředseda Petr Kotáb za parafrázi písničky Michaela Kocába „Romům, těm je v Čechách hej, Češi jim všechno zaplatěj“. Místopředseda DSSS a šéfredaktor Dělnických listů Martin Zbela byl odsouzen za kritiku politických procesů v zemi k podmíněnému trestu 7 měsíců s odkladem na dva roky. A konečně výkonný místopředseda DSSS Jiří Štěpánek za pranýřování vietnamské kriminality vyřadil nejtvrdší trest 8 měsíců, rovněž s odkladem na dva roky. Rozsudky nabýly právní moci po jednání Krajského soudu v Brně dne 5. ledna 2012.

„Vedení DSSS považuje rozhodnutí prezidenta Klause za pozdní zadostiučinění, které sice jejich osoby očistí v plném rozsahu a musí se na ně hledět jako na nikdy odsouzené, nicméně duch politických procesů zde nadále zůstává. Považujeme proto za nutné, aby došlo i k plnému očistění všech osob, které byly odsouzeny za politický aktivismus či jen za nošení vlajky dělnické strany či trička a čepice se symboly národního hnutí,“ uvedl k amnestii Tomáš Vandas.

Propuštěné vězně pohlídají v ulicích monitorovací hlídky DSSS

Předseda Dělnické strany sociální sprave-

dnosti (DSSS) Tomáš Vandas vyzval 10. ledna 2013 místní organizace strany, aby ve svých obcích ustavily z dobrovolníků a členů strany monitorovací hlídky, které by zdokumentovaly pohyb na první pohled podezřelých osob v ulicích, a případně upozornily Policii ČR, aby se na uvedenou lokalitu soustředila.

„Celá akce má preventivní charakter a jejím cílem je zmírnění následků nedávné amnestie, kdy bylo na svobodu propuštěno mnoho delikventů a pachatelů trestné činnosti. Právě v těchto dnech se někteří propuštění vězňové opětovně dopouští trestné činnosti. Slušní občané jsou tak vystaveni zvýšenému nebezpečí.“

„Monitorovat situaci může ve svém městě každý, například cestou z práce nebo ze školy. Pokud někdo z našich členů bude svědkem podezřelého chování nebo přímo trestné činnosti, okamžitě uvědomí Policii ČR,“ uvedl předseda DSSS Tomáš Vandas.

Dělnická strana v souvislosti s amnestií zřídila i speciální kontaktní email SOS@dsss.cz, na který se mohou obrátit všichni občané, pokud byli přímo konfrontováni s kriminalitou amnestovaných vězňů. „Pokud v některých místech zaznamenáme souběh stížností a podnětů, budeme se případem zabývat se stejnou intenzitou jako kriminalitou ve Šluknovském výběžku,“ dodal Vandas.

-red-

Amnestie pohledem amnestovaného

Prezident Václav Klaus vyhlášením amnestie umožnil více než sedmi tisícům odsouzeným propuštění na svobodu. Patřím mezi ty (a spolu se mnou i všichni místopředsedové dělnické strany), na něž se prezidentská amnestie vztahuje a byl mi tedy smazán podmíněný trest udělený za politický projev v Brně při pr-

vního prvomájové demonstraci v roce 2009.

Pro média byla tato skutečnost velmi zajímavá, a tak se moje fotografie rázem ocitla ve společnosti opravdových „es“. Jen námatkou: soudce Berka, fotbalový boss Chvalovský, zpěvačka Rolins, fotbalista Skuhravý či hokejista Duda. Musím říci, že mě tato skutečnost nijak nepotěšila, neboť já se skutečně cítil nevinen již od prvotního okamžiku zahájení trestního stíhání. A že je v této zemi pravidlem odsuzovat za politický aktivismus, označovaný režimem za extremismus, je smutná vizeka polistopadové éry.

Pokud se podívám na celkový rozsah amnestie, je až velkoryse a zbytečně široká. Na mysl mám zejména kauzy tunelování, kdy nečekaně zmizely miliardy korun, násilné trestné činy či dokonce kauzy, v nichž na konci zůstali zdrčení pozůstalí. Snadnější bych pochopil, a jistě i široká veřejnost, pokud by se amnestie opravdu vztahovala jen na nedbalost trestné činy či na kauzy s politickým podtextem. Pro příklad nemusíme jít daleko, stačí se podívat na amnestii na Slovensku.

Pokud však dnes někdo spílá prezidentovi Klausovi za očistění různých tunelářů, musí hledat viníky i jinde. Jak je možné, že stát nebyl schopen některé známé kauzy dotáhnout do konce za více než osm či dvanáct let? Jak vlastně pracují soudy? Proč existují takové neuvěřitelně dlouhé průtahy? I nevyčíslené odpovědi na tyto otázky by zcela jasně ukázaly prstem na nefungující justici zejména v kauzách vlivných osob. A stranou nemůžeme nechat ani postoj premiéra, bez jehož kontrasygnace by amnestie v platnost nevstoupila.

Vždy jsem byl a budu proti očistěním skutečných gaunerů závažných kauz (např. korupčních a ekonomických) či protěžování kohokoliv jen proto, že má „známé na správném místě“. A tento postoj, a tedy i odmítnutí tak široce pojaté amnestie, nemůže změnit ani to, že rozhodnutí prezidenta republiky například pokřivené soudnictvím a očistilo jméno některým lidem, kteří byli odsouzeni za nic, neboť politický projev či politický aktivismus do skutečně demokratické společnosti prostě patří.

TOMÁŠ VANDAS

Deset let dělnické strany

(Pokračování ze str. 1)

Do roku 2013 můžeme hledět optimisticky a s důvěrou ve vlastní síly. Rok letošní budí rokem práce, při které budeme reagovat na nejpalčivější problémy obyvatel této republiky. Zhoršující se ekonomická a sociální situace zapříčiní ještě větší zbídačování zaměstnanců, kteří budou čelit oklešťování svých pracovních práv a všudypřítomné hrozbě nezaměstnanosti. Boj s ekonomickou a sociální krizí bude tedy jedním z hlavních úkolů strany do nadcházejícího období. Nezapomeneme také na oblast bezpečnosti a zvyšující se kriminality, kdy se mnoho občanů stává rukojmími nepřizpůsobivých individuí ve vlastních bytech, čtvrtích a městech. Vznikající odborné komise DSSS a nebývalý zájem o členství v nich je důkazem, že dělníci nejsou stranou jednoho tématu, jak říkají naši nepřátelé, ale že umějí reagovat zabývat se aktuálními problémy.

My plané nedebatujeme a nepovalujeme se po kavárnách, ale odpovídáme na zločinné kroky tohoto prohnílého liberálního režimu, jehož vláda má pouze moc, která sahá k vratům vládního paláce. Tato vláda je držena u moci zaplacenými a vydíranými poslaneckými přeběhlíky, policijními plukovníky, žoldáky z okupačních misí a mnohými zkorumpovanými soudci a prokurátory.

Lednový sjezd DSSS bude hrdým připomenutím naší společné práce pro tuto zemi a její obyvatele. Na sjezdu znovu zvolme do svého čela toho, bez kterého by strana nedosáhla současných výsledků a síly. Toho, který určuje směr naší práce a ukazuje nám cestu naší politické práce. Náš hlas jednomyslně patří předsedovi strany Tomáši Vandasovi!

JIŘÍ ŠTĚPÁNEK
výkonný místopředseda DSSS

Společné úsilí nacionalistů přineslo své ovoce aneb Honza málem králem

Už dlouho nebyly pronárodní síly v něčem tak jednotné jako v názoru, že by prezidentský kandidát Jan Fischer byl tou nejhorší pohromou pro naši zemi. Těch důvodů je tolik

a jsou natolik obecně známé, že se v podstatě ani nemusíme zdržovat jejich vypisováním, ostatně slova jako bezpáteří, nebo kariérista dostala před volbami novou tvář, která je symbolizuje.

Dělnická mládež Praha samozřejmě nemohla zůstat s úsilím o nezvolení Fischera pozadu. Kromě agitace ve svém okolí jsme se vydali i do ulic Prahy rozlepit 1 500 samolepek Nechceme-Fischera.info. Právě lidem z iniciativy Nechceme-Fischera by mělo patřit největší po-

děkování za jejich neutuchající aktivitu.

Neustálé poukazování a zveřejňování různých chyb a nesrovnalostí ohledně prezidentského kandidáta nakonec vedlo až k tomu, že dané věci začaly proskakovat i do oficiálních médií, o FB antikampani ani nemluvě. Je vidět, že ani podivné milióny a „jasné a čisté“ předvolební průzkumy nemusí stačit k úspěchu.

Ač se na této akci podílely desítky lidí, kteří si zaslouží uznání, tak bychom stejně rádi zvývedli aktivitu jednoho člověka, který Fischerovi velmi „zpríjemňoval“ různé diskuze svými otázkami. Děkujeme, dobrá práce.

Jsmo rádi, že na pronárodní scéně stále dokážeme nalézt jednotlivci téma a společně bojovat proti zlu. Jsmo hrdí na to, že jsme se jako DM Praha mohli na Honzíkově pádu alespoň nepatrně podílet a věříme, že budoucnost nám přinese mnoho podobných aktivit zakončených stejně úspěšně jako v tomto případě.

Tiskový odbor DM Praha

DSSS: Vítejte neúspěch Fischera

Dělnická strana sociální spravedlnosti (DSSS) s uspokojením hodnotí výsledky prvního kola přímé volby prezidenta, a to hlavně skutečnost, že do druhého kola nepostoupil kandidát Jan Fischer.

Úspěch kandidátů Miloše Zemana a Karla Schwarzenberga však nepovažujeme za nejšťastnější řešení pro tuto zemi, rozhodnutí voličů je však třeba respektovat.

DSSS zatím nepodpoří žádného z uvedených kandidátů, o doporučení voličům rozhodne nadcházející sjezd strany.

Tiskové centrum DSSS



Východ zvedá hlavu před západní zhoubou liberalismu

I prostý laik si nemohl v posledních měsících nepovšimnout radikálních změn, které probíhají na východ od nás, v postsovětském regionu a hlavně v Rusku samotném. Konzervativní hodnoty postupně zadupávají jed liberalisumu, importovaný Západem na konci 20. století do střední a východní Evropy.

Zákonem proti autogenocidě

Například tažení proti homosexualismu. Netřeba se více rozepisovat o tomto západním trendu, jehož cílem je rozbit tradiční rodinu, zmrazčit a ve finále zlikvidovat původně zdravý národ. U nás se homosexualismus s pozeňáním polistopadového režimu velmi daří. Odpůrci této ideologie jsou očerňováni a zastrašováni. Jestliže ulicemi měst proudí homosexuální a lesby a veřejně propagují svoji úchylku, protestující normální lidé, včetně dětí, jsou líčeni jako extremisté, které „musí“ hlídat policie.

V Rusku a hlavně na Ukrajině dokážou s homosexualitou tvrdě zatočit. Zcela oprávněně byla propagace této zhoubné úchylky označena za autogenocidu. Kdo se jí dopustí, má problémy se zákonem. Otevřenou obhajobou autogenocidy narazila v Rusku i americká zpívačička Běhna, která si provokativně říká Madonna.

Nevládání organizace?

Jsou to zahraniční agenti

Však je máme u nás taky. Pleťou se do vnitřních věcí země, rozkazují, co máme a nemáme dělat, jejich jména jsou nesrozumitelná, a všech-



ni do jednoho se zaštiťují lidskými právy. Aktivistické nevládních organizací, co s pomocí zahraničních mecenášů dojí náš stát, aby zde mohli prezentovat cizí zájmy, západní podkulturu, prostě to nejhorší svinstvo, které se k nám táhne jako smrad z „mekky“ liberalismu – USA.

Putinovo Rusko se tvrdě postavilo proti výše uvedeným spolkům. Všechny nevládní organizace financované ze zahraničí označuje nový zákon za zahraniční agenty. Kdo se s tímto pravdivým označením nesmíří, jeho aktivity

v Rusku končí.

Anarchofeministky z Pussy Riot

To bylo v západních satelitech včetně ČR krávnulí kvůli údajně nespravedlivému procesu proti členkám anarchofeministické skupiny Pussy Riot. Letos v únoru vtrhly za účasti lačných zahraničních agentů „novinářů“ do katedrály Krista Spasitele v Moskvě, kde svým ře-

vem před ikonostasem urážely věřící a duchovní hodnostáře.

To ovšem nebyla jediná „činnost“ této „tvůrčí“ skupiny. Naděжда Tolokonnikovová, odsouzená členka Pussy Riot, se v minulosti zúčastnila protestní akce proti zvolení ruského prezidenta Dmitrije Medveděva v moskevském muzeu. Při této akci provozovala sex na veřejnosti pět manželských párů a Tolokonnikovová přitom souložila ve vysokém stupni těhotenství... Ať žije západní liberalismus!

Konec lžím!

Je správné a rozumné, že některé státy kolektivně nabírají sílu a sebevědomí a vrací své společnosti její pravou tvář. Uctu k tradicím, historii a svým předkům. Záleží jim na rodině, zdravém vývoji dětí a existenci rodiny. Nechtějí autogenocidu národa! Odmítají „západní trendy“, které kdysi slavnou Francii, Španělsko, Německo pohřbívají za živa. Česká republika se zaslouhou nenasytných korupčníků a zločinců „filosofů“ typu Havla a spol. zařadila do tohoto morálního bahna.

Pro nás, nacionalisty, je více než žádoucí sledovat další vnitřní vývoj ve středovýchodní Evropě. Tam se rodí zdánlivě nový pramen života – návrat ke kořenům a principům zdravého národa. Tam se lidé a jejich představitelé přirozeně odvracejí od zkaženosti a úpadkových „vizí“ západních lhářů. Na západě nám jde pouze do duhy a smrti!

MARTIN KNĚŽICKÝ

Vykradený stát a nezaměstnanost

(Pokračování ze str. 1)

Vytvoření zákonné činnosti v podnikání pracovních agentur a jejich zaměstnávání osob na tzv. Dohodu o provedení práce, devastoval pracujícího na otrocko čekajícího na telefonu, kdyže může přijít do práce a vydělat si pár korun. Lidé, kteří nemají práci, se pro vlastní uspokojení životních potřeb snižují až na dno lidské důstojnosti a proklínají všechny, vše a celou společnost. To, co chtěla vládnoucí skupina lidí, dosáhla, možní voliči mají tolik problémů přezít, že je politika vůbec nezajímá. Stali se apatičtí zachránčí svého života. Je naším úkolem tyto české občany znovu přivést k normálnímu životu a hlavně jim dát smysl a naději.

Stále mi nejde do hlavy, jak je možné, že osoby pracující v ČR mimo členství EU jsou v naší republice zaměstnávány přednostně před českými nezaměstnanými. Vratme se k úvodním slovům, nic se neděje bez příčiny. Zřejmě jde o smlouvy státní spolupráce plné korupční-

ho byznysu nebo náhrad dluhů, které jsou nám utajeny. Ale určitě by naši republika prospělo, kdyby cizí státní příslušníci nepatřící do EU ze země opustili a na jejich často dobře placená místa nastoupili čeští občané, zvláště ti, kteří pobírají sociální dávky. Hloupejší řeči úředníků, že český občan by tuto práci nedělal, jsou nepodložené, zavádějící a účelové.

Čeká nás volba vedení DSSS. Nevím, kdo jiný by se měl postavit do čela strany, než lidé, kteří byli za myšlenky, vystupování a vedení strany perzekuováni. Obdivuji pana Vandase, Štěpánka, Kotába i Zbelu, že se nenechali srazit na kolena a ponížít, a že mají chuť dál pokračovat v dělnickém hnutí. Ted je nejdůležitější držet při sobě, nevzdávat se, nepodržet jeden druhého a pomáhat si. Někteří to zní jaké rétorika bývalých časů, ale je to jediná cesta vpřed, to jen noví vládcí spravedlnosti a moci udělali ze slovo jako pravda a slusnost cár nepoužitelného papíru. Nebudme stejní!

MILAN MÜLLER

Jak se vypořádat s dluhy

Dluhy mohou vnést do rodiny značné napětí, nebo ji dokonce zničit. Dluhy způsobují, že zadlužené páry tráví spolu méně času, více se hádají a nejsou šťastné. Dochází ke křiklu a hlavně k fyzickým útokům. Pak dochází k rozvodům, kde hlavní důvod jsou peníze a doplácejí na ně jen děti. Je třeba si uvědomit, že vysoké dluhy přinášejí zdravotní problémy (nespavost, bolesti hlavy, žaludku, infarkt a hlavně deprese, končíci vraždou nebo sebevraždou).

Položme si otázku, jak z toho ven. Je několik řešení, i když za dluh nemůžete, ničeho nedosáhnete, když vztek budete ventilovat na partnerovi. Zde je nutno spolupracovat a dívat se na dluh jako na společného nepřitele. O těchto finančních problémech je nutno si popovídat a snažit se je řešit společnými silami. Je nutno si sestavit rozpočet o příjmech a výdajích včetně jednorázových výdajů. Zkusit navýšit příjem – brigády, doručování, případně si udělat zdroj příjmu z vašeho koníčka. Pak je nutno omezit své výdaje – nakupovat věci ve slevě, nakupo-

vat jen to, co potřebuji.

Co bydlit? Je třeba změnit, kde je menší nájem, poplatky snížit, když budu hospodařit el. energií, vodou a teplem. Co se týče jídla – obědy a svačiny si připravují doma, kupují zeleninu a ovoce na trhu těsně, když prodej končí. Doprava – nemusím používat dopravní prostředky, které nepotřebuji, používám hromadnou dopravu a kdykoliv je to možné, chodím pěšky.

Když jste zredukovali své výdaje, pak zanalyzujte své dluhy a jednejte – určete v jakém pořadí se s dluhy vypořádat (zaměřit se na nejvyšší úrokovou míru). Jestli zjistíte, že své závazky nejste schopni splnit, pokuste se dohodnout na splátkovém kalendáři. Veškeré dohody ale musíte mít v písemné podobě! Je známo, že stát v této situaci plně selhal (viz Španělsko a exekuce). I přes veškeré snahy budete splácet dluhy mnoho let, proto držte se rady – máte-li na jídlo a máte se čím přikrýt, budete s tím spokojeni. Ale hlavně nezapomeňte – do toho vás dostal tento nepravý stát v čele s ODS a ČSSD, TOP 09 + LIDEM!

VÁCLAV KOMÁREK

Nechci žít ve stínu minaretů

Každý rok před vánočními svátky se ve většině evropských zemích vztýčuje na náměstích vánoční strom s Betlémem, jako připomínka bližšího se adventu. Děje se to také proto, že většina evropských zemí jsou křesťanské, a proto již dva tisíce let slavíme Vánoce. Slavíme je také proto, že jsme tady doma. Na druhou stranu je nám jedno, že se kdesi ve světě Vánoce neslaví, protože mají jiné, pro ně důležité svátky. Ale to by nesměla být vystrašeně politicky korektní Evropa, blouznící zároveň horečkou multikulturalismu.

Bruselští radní zakázali vztýčení vánočního stromu v centru města, protože by to mohlo podudit místní muslimskou komunitu, která v bruselských čtvrtích žije. Bojí se jejich útoků. Takže rodilí Belgičané nevidí symbol křesťanských vánoč, protože se to nějakým fanatickým imámům nelíbí. Toto je zcela jasný výsledek zvrácené propagace multikulturalismu, nesmyslného ustupování menšinám, které nemají zájem na integraci v hostitelské zemi, ale chtějí naopak ubírat práva těm, kdož tam po staletí žijí a pracují. Zajímalo by mě, jestli kupříkladu v hlavním městě Saudské Arábie by dovolili šejchovské vztýčit vánoční strom, kvůli tam žijícím cizincům křesťanského vyznání. Určitě ne a za podobný nápad by možná svištěli i ostrý katův meč.

Musíme si uvědomit, že naše ústupky agresivním menšinám se nám v budoucnu vymstí a to za krátkou dobu. Stáváme se rukojmími zvrácených vizí kavárnských odnárodněných intelektuálů, kteří se nám posmívají za naše vlastenečství, a křesťanské základy Evropy hází na smetišť dějin. Ale to se mylí. Právě křesťanské základy evropské civilizace se staly hnací silou na poli civilizačního pokroku. Právě

víra našich předků ubránila kontinent před nájezdy těch, kdož nám v případě poroby chtěli vnústit své náboženství a svojí představu života. Nikomu nezavíráme v Evropě dveře, ale ten, kdo k nám přichází, musí zcela bez výhrady přijmout zvyklosti evropské civilizace. Jestliže tedy nějaký muslim chce, aby jeho žena chodila zahalená a on na pultech neviděl vepřové, tak bude muset zůstat doma v Kábulu, Příkladně či v Džarbakuru.

Abychom viděli, kam vedou důsledky bezbřehé přistěhovačské politiky, podívejme se ke svým sousedům – do Rakouska. V jeho hlavním městě jsem byl mnohokrát, bydlím jsem tam v okrajové čtvrti Donaustadt a na ulicích potkáváte zahalené muslimky, Indý v turbanech, nagelované mladíky švitořící některou řečí bývalé Jugoslávie. Samozřejmě, že potkáváte i místní občany, ale vše je promícháno v jakýsi kotlík. Nemyslete si, každá komunita tam žije odděleně a nestýkají se navzájem.

Školy v Rakousku, přesněji ve Vídni ukazují, kam se může ubírat vývoj i u nás, pokud budou vedoucí političtí představitelé plnit bruselské direktivy a naslouchat odnárodněné inteligenci. Špičku přistěhovačského ledovce tvoří velký vídeňský okres Leopoldstadt s podílem 60,9 % cizinců mezi žáky všech škol, podobně sousední lidnatý okres Brigittenau (58,6 %). Průměrný podíl školáků-cizinců ve Vídni činí 40,4 procent. Zajímavé je také porovnání celorakouského průměru školáků-cizinců (17,8 %) a faktu, že zahraniční školáci nadprůměrně navštěvují zvláštní školy, kde jejich celorakouský podíl činí 27,2 procent. Ve Vídni se nachází 262

„lidových škol“ (Volksschule, jedná se o obdobu českých základních škol, zahrnuje ovšem jen 1. a 4. třídu) a celých 10 % z těchto škol vykazuje více než 90procentní podíl dětí s migračním pozadím, a každá druhá z těchto škol vykazuje více než 50procentní podíl zahraničních školáků. Jinými slovy řečeno, v polovině všech vídeňských lidových škol panuje převaha cizineckých školáků nad domácími.

Už v roce 2006 vládnoucí sociálně-demokratická SPÖ, která je vedle strany Zelených a oportunistických lidovců (ÖVP) hlavně zodpovědnou za šílenou přistěhovačskou politiku uplynulých 20 let, zakázala pracovním najma-



ným „Mikulášům a čertům“ přístup do městských mateřských školek, oficiálně z „pedagogických důvodů“ (děti by se mohly čertů bát a jedná se prý o přezřítý zvyk). Skutečný důvod je ale jiný – učinilo se tak z popudu rodičů přistěhovačských dětí – ve Vídni je např. na ško-

lách obdobných českým základním školám naprosto běžné, že podíl cizinců ve třídách činí průměrně 40 %, jsou tedy i školní třídy s podílem dvoutrifetinovým a více. Veškeré případy se jedná o děti s neevropským „migračním pozadím“ (tak se politicky korektně v Rakousku označují cizinci).

Jejich rodiny se tradičně zásadně odmítají kulturně přizpůsobit novému prostředí, spíše naopak: snaží se svůj nový domov přetvářet ke své podobě a podle svých hodnot. Jinak tomu není ani ve zmíněných mateřských školkách. Školní jídelny se částečně přizpůsobují požadavkům přistěhovačských rodičů například tím, že zhotovují jídelničky speciálně s nabídkou turecké kuchyně anebo vynechávají ve stravě vepřové maso. Pedagogické instituce musí ve zvyšované míře upřednostňovat zaměstnance, kteří jsou schopni domluvit se turecky.

V rakouských školních čtenářkách němčiny jsou uvedeny ukázkové texty v turečtině a srbochorvatštině – to proto, aby si i děti původních obyvatel postupně zvykaly na nejrozšířenější jazyky, které je budou v životě obklopuvat. Město Vídeň sponzoruje kurzy turečtiny a mobilizuje i pedagogický personál, aby základy turečtiny ovládali... Mnozí vyučující ve svých třídách dětem nepřipomínají Vánoce ani nepodávají tradiční vánoční besídky, protože to větší děti v jejich třídách nic neříká.

Až tam jsme došli ve své snaze být politicky korektní a usnadnit menšinám život v Evropě. Jak říká předseda dělnické strany Tomáš Vandas: „Nechci, aby se zde za pár let bouraly křesťanské kostely a místo nich stavěly mešity.“ Postavme se na odpor, dokud je čas. Historie nás sleduje a hodnotí.

JIŘÍ ŠTĚPÁNEK

Osamělé matky s velkým M

Máme možnost hovořit s těmito ženami, žijí s jedním či více dětmi. Svě situací se dokázaly přizpůsobit, avšak každá si přeje mít podporu milujícího partnera. Známe ale i případy, kdy osamělé matky na výchovu dítěte rezignovaly a nechaly to na starost státu, na což doplácí každý pracující občan včetně důchodců. Proto se budeme zabývat jen osamělými ženami, kterým se výchova dětí daří.

Co je pro ně důležité, je to, že hledají pomoc u příbuzných a přátel, na které se mohou obrátit, když zrovna potřebují pohlídat dítě, někdy si dojí, nebo si jen povídají. Může pomoci i rodič (otec), kterému nebylo dítě svěřeno do péče, ale je zodpovědný a ochotný pomoci. Děti přeci potřebují trávit čas i se svým otcem. Přítom je nutno vést děti k tomu, aby vám pomáhaly.

Přesto, že matky mají spoustu povinností a jsou unavené, tak věnují svůj čas dětem. Jsou s nimi citově a myšlenkově vnímají své děti, když mluví a uvědomují si, že když přijde puberta, už si spolu komu nepovídat. Řídí se zásadou, že člověk má být rychlý k slyšení, pomalý k mluvení. Každé dítě má problém, který se zdá banální. O to musí být matka chápavější, tak, aby se komunikace nezvrhla v hádku, čímž se situace zhorší a s rozhovorem je konec. Každé dítě potřebuje lásku.

Každá osamělá matka si taktéž ujasnila, co je pro ni a děti důležité, tzn., jak naloží se svým časem i penězi. Zdraví dětí je důležité a tak se

snaží kupovat výživné potraviny, než utrácet peníze za léky. Kupuje pouze to, co potřebují a ne to, co chtějí. Uvědomme si, že mnoho věcí znamená stres – úklid, opravy, údržba. Je třeba si život zjednodušovat, tj. zbavit se zbytečnosti.

Co je zajímavé, každý den (večer) jedí společně a povídají si o svých pocitech. Každé dítě potřebuje pravidla, tzv. řád – učít se, pomáhat v domácnosti apod. Jak je nám známo, morálka se nejen u nás, ale i ve světě zhoršuje a má vliv na každou rodinu. Aby tomuto tlaku dětí odolaly, potřebují mít správné hodnoty, a to je láska, laskavá i trpělivá. Láska není žárlivá, nevychlouhá se, nechová se neslušně atd.

Každé dítě potřebuje kladný vzor či ideál. DSSS je si vědoma těchto problémů, známe i opak, kdy se matky úmyslně zbavují svých dětí na úkor státu a institucí. Řešení však existuje – dětské přídatky pouze na dvě děti, na další odpočet z daní a ne jak je to nastaveno dnes. Uvědomme si, že budoucnost nás všech leží na našich dětech a ne na lidech, kteří mají děti jako výrobní prostředek pro získávání peněz a jsou špatným příkladem pro své děti – viz „jablko nepadá daleko od stromu“.

Pamatujeme, že lidé lze donutit k práci ekonomicky, ale ne za směšnou minimální mzdu, kterou je nutno při současných platbách navýšit alespoň o 1200 – 1800 Kč, včetně důchodů.

Mgr. VÁCLAV KOMÁREK, IVETA MACHOVÁ
DSSS Ostrava

Vznikají Odborné komise DSSS

Předseda Dělnické strany sociální spravedlnosti (DSSS) Tomáš Vandas se rozhodl ke zlepšení vnitrostraničné práce iniciovat vznik Odborných komisí DSSS. Tyto komise by sdružovaly zájemce, kteří by svými návrhy a podněty vypracovávali připomínky k programu DSSS v jednotlivých oblastech.

kého e-mailu (info@dsss.cz). V přihlášce bude uvedeno jméno a příjmení, zvolený druh komise (může být i více najednou), kontaktní e-mail a telefon.

Členové jednotlivých komisí by zájemně komunikovali prostřednictvím elektronické pošty či sociálních sítí a scházeli by se k pra-



Komise by byly rozčleněny na:

- 1) Hospodářská odborná komise
- 2) Bezpečnostní odborná komise
- 3) Zdravotnická odborná komise
- 4) Zemědělská odborná komise
- 5) Odborná komise práce a sociálních věcí
- 6) Zahraniční komise

Výkonný výbor DSSS vyzývá všechny, kteří mají o stranickou aktivitu v rámci komisí zájem, aby se přihlásili prostřednictvím stran-

videlným poradám (čtvrtletně či půlročně), kde by probírali a schvalovali jednotlivé programové návrhy i s ohledem na probíhající ekonomickou a vnitropolitickou situaci. Jejich výstupy by pak byly oficiálně předávány k posouzení vedení strany.

Oficiální činnost komisí byla zahájena od 1. ledna 2013. Tato výzva platí i pro sympatizanty (tedy nečleny) dělnické strany.

Tiskové centrum DSSS

A jak dál v roce 2013

Pro každého má třináctka jiný vnitřní náboj. Osobně jí moc nemusím a každého třináctého se ohlídím, zda mě někdo nebouchne zezadu po hlavě, raději nechodím na úřady, když nemusím, a také raději jezdim městskou hromadnou dopravou než vlastním autem. Roku s třináctkou na konci se však nezbavíme 365 dní a budeme ho muset buď prožít, a nebo s ním nalozit tak, aby nám přinesl radost, pohodu a hlavně – vyzařovala z něj smysluplnost.

Z jakého konce však tahat za nitky, které by nás vyvedly z morálního marastu společenské bezradně, bezohlednosti, vzájemné nesnášenlivosti a lidské tuposti?

Jedným skutečným řešením v cestě napravo je osobní přístup, odpovědnost za život a své činy, odpovědnost za společnost, která se nám zdá neovladatelná, ale ve které žijeme a ve většině případů žít musíme. Je nutné vzdát se illegality, za svá práva a názory začít bojovat a svým aktivním přístupem k jednotlivým životním a společenským problémům nastavovat vlastní tvář. Opakují – vlastně.

A jako bych v tento čas slyšel hlas maminky, která říkávala, když jsem přinesl špatnou známku z matematiky: „Tak takhle to už dál nejde“. A ono to skutečně takhle dál nejde. Podíváme-li se jen na uplynulý rok očima kritika společnosti, nevíme, máme-li se smát nebo brečet, vzít klacek a jít někomu zmlátit nebo si vyhlédnout hezké místo na hřbitově. Brekot a kopání hrobů ale nikomu z nás nepomůže. Naše společnost je bolavá, národní jednota se ztrácí v nic neříkajícím multikulturalismu, sociální jistoty a práva pracujících jsou poslapávány ziskuchtivostí nadnárodních monopolů, mamon, moc a peníze se sčítají na všech úrovních a rozbíjí i samé základy rodiny, demokracie se stává zprofanovaným heslem, tak očekávaný neoliberalismus se změnil ve vládu několika jedinců. Mocní upevňují svoji moc vyhlášením nových zákonů a nařízení, bohatí dále bohatnou na obrovské míře nezaměstnanosti a chudí chudnou do

úplné bezradnosti. Ve všech sférách společnosti vládnou korupce.

Letošní rok jsme začali volbami prezidentuskými tzv. prvními svobodnými, kdy vládnoucí politická smetánka nám předhodila kandidáty, které vesměs nechceme, a tak po odhlášení našeho předsedy pana Tomáše Vandase, toho moudro nezbyvá. Vedení naší strany určilo směr: Volte podle svého nejlepšího svědomí, ale prosím NE Fischera.

Aktivita nás členů Dělnické strany sociální spravedlnosti tak v roce 2013 začíná volbou nejvyšší hlavy státu a bude pokračovat dalšími akcemi k dění ve společnosti. Domníváme se, že právě teď je čas semknout se jako strana, vzájemně si vypomáhat i v běžném životě, vědět, co trápí naše členy a předáváním si informací, podnětů, stížností, přání a odborných rad ulehčovat sobě i ostatním v orientaci, abychom svými činy a myšlením stáli u zrodu síličního se vlivu dělnického hnutí, které se objeví na politické scéně v příštích poslaneckých volbách jako dobře volitelná a průhledná strana s pevnou členskou základnou, strana moderní a pokroková.

A k tomu nám dopomáhají osobní odvaha, všudypřítomná pravda, spravedlnost a národní hrdost!

MILAN MÜLLER

Názor čtenáře

Sloučení praktických a základních škol způsobí destrukci školství!

Náš stát se zmitá v nepřehledném smetišti problémů a potíží. Zodpovědnost za to, jak to zde v naší zemi vypadá, za destrukci všech resortů školstvím počínaje nesou současní vládní činitelé coby destrukтивní vládcové!

Dalším destruktořem v pořadí je pan Martin Šimáček – ředitel Agentury pro sociální začleňování. To je další velice nebezpečný člověk pro tento národ. Pokud by prosadil to, co navrhuje, dal by školství jako takovému ránu z milosti a těžko by ho někdo dal někdy do pořádku.

Pokud se zruší praktické školy a všechna ta děcka s problémy v chápání a zvládnutí učiva běžným postupem, postižené děti nějakou mozkovou dysfunkcí, ale především děti líné a agresivní, zlé a nevládnutelné, hlavně děti z velké většiny z neprizpůsobivé komunity se začlení do běžných tříd na základních školách, tak nastane ta skutečná a definitivní destrukce fungujících škol a školství samotného.

Během posledních deseti let jini ministři, či jini vládcové v jiných resortech přivedli stav svěřeného odvětví k obrazu dnešních dnů. K rozvrácení, k rozkradení, k vyplnění, k likvidaci! Dejme si pozor na další jim podobné! Dejme si pozor na takové jako je pan Martin Šimáček. On jednou díky své fatální chybě trpět nebude. Ani za ni pykat. To budou děti, pedagogové a v podstatě my všichni.

VÍTĚZSLAV NEUMANN

PŘIHLÁŠKA

DĚLNICKÁ STRANA SOCIÁLNÍ SPRÁVEDLNOSTI

Příjmení:
 Jméno:
 Datum narození: Rodné číslo:
 Adresa bydliště (včetně PSČ):
 Telefon (e-mail):

Povolání (příp. škola):

„Přihlašuji se za člena Dělnické strany sociální spravedlnosti.
 Souhlasím s programovou Listinou DSSS a stanovami.
 Slibuji, že budu dbát o dobré jméno strany u veřejnosti.“

Datum: Podpis:

Adresa: Dělnická strana sociální spravedlnosti (DSSS),

Ciolkovského 853, 161 00 Praha 6 (info@dsss.cz)

Příloha: průkazová fotografie (maximálně 1 rok stará)

Kontakty

Karlovarský kraj – Jiří Froněk,
tel: 777 858 015,

e-mail: dsss.kv@gmail.com

Ústecký kraj – Petr Kotáb, tel: 603 206 308,

e-mail: dsss-ustecko@seznam.cz

Praha – Jiří Petřiválský, tel: 605 408 413,

e-mail: ds.praha@europe.com

Liberecký kraj – Jindřich Nestler,

tel: 724 950 149,

e-mail: nestler@jizersko.cz

Středočeský kraj – Svatopluk Černý,

tel: 721 723 862,

e-mail: dsss-stredoceski@seznam.cz

Jihočeský kraj – Václav Koleč,

tel: 733 785 784,

e-mail: jiznicechy-dsss@seznam.cz

Píseňský kraj – Jiří Štěpánek,

tel: 603 427 704,

e-mail: stepanek-ds@seznam.cz

Pardubický kraj – David Slavík,

tel: 776 226 142,

e-mail: dsss.pce.kraj@seznam.cz

Královéhradecký kraj – Vlastimil Ptáček, tel:

603 474 660, e-mail: dsss-khk@email.cz

Jihomoravský kraj – Simona Skoumalová,

tel: 723 223 749, e-mail: info@dsss-jmk.cz

Moravskoslezský kraj – Iveta Machová,

tel: 603 945 816,

e-mail: ds.moravskoslezsky.kraj@seznam.cz

Olomoucký kraj – Marek Vozdecký,

tel: 608 030 186,

e-mail: dsss.olomouc@email.cz

Zlínský kraj – Erik Lamprecht,

e-mail: dsss_zk@fastmail.fm

Volební konto

Bankovní účet Dělnické strany sociální spravedlnosti

je veden u GE Money Bank. Číslo účtu:

197 230 562 / 0600

Členské a sponzorské finanční příspěvky můžete zasílat složenkou typu C na adresu DSSS: PO BOX 3, 161 00 Praha 6.

Děkujeme Vám za jakoukoliv finanční pomoc.

MOUDRÁ SLOVA

Neexistuje mínění, byť sebeabsurdnější, které by si lidé ochotně neosvojili; jakmile se nechají přesvědčit, že je všeobecně přijímané.

Arthur Schopenhauer